

EKO-CONSULT

33-300 Nowy Sącz ul. Nadbrzeżna 65/7 tel. 0 608 036 393 REGON 120216098 NIP 734-272-22-14

e-mail: biuro@eko-consult.pl www.eko-consult.pl

INWENTARYZACJA TERENU OBJĘTEGO ZMIANĄ MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.

Wrzesień 2015r.

Spis treści:

1. Wstęp	3
2. Metodyka.....	3
2. Ogólna charakterystyka terenu	4
4. Wyniki badań przyrodniczych dla części planu obejmującej obszar Natura 2000 i tereny z nim sąsiadujące	5
4.1 Hala Pośrednia (Malinów).....	6
4.2 Hala Skrzyczneńska	17
5. Charakterystyka terenu poza częścią położoną w granicy obszaru Natura 2000 i w jej bezpośrednim sąsiedztwie.....	37
6. Występowanie i migracja zwierząt	40
7. Wnioski	41

1. Wstęp

W związku z planowaną zmianą MPZP obejmującą teren Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego wykonano szczegółowe badania przyrodnicze analizowanego terenu.

Badania prowadzone były na zlecenie Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego S.A. z siedzibą przy ul. Narciarskiej 16, 42-370 Szczyrk

Badania terenowe i prace studyjne prowadził zespół osób w składzie:

- Marcin Deker – koordynator
- mgr Grzegorz Tabasz
- mgr inż. Piotr Skaza
- dr inż. Sebastian Jaworski

2. Metodyka

Badania rozpoczęły się końcem marca 2015 r. i są kontynuacją oraz rozwinięciem opracowywanego w 2014 r. screeningu środowiskowego. W trakcie prowadzonych badań autorzy skoncentrowali się na dokładnym zbadaniu możliwie dużego obszar zajętego przez ośrodek narciarski, badania prowadzono także w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Celem badań prowadzonych w 2015r. było głównie ustalenie lokalizacji stanowisk gatunków objętych ochroną prawną, sprawdzenie czy na analizowanym terenie występują siedliska, dla ochrony których wyznaczane są obszary Natura 2000, analiza terenu pod kątem występowania zwierząt oraz ich tras migracji. Przygotowano także charakterystykę przyrodniczą terenu objętego badaniami.

Na potrzeby badań dotyczących pokrycia terenu szatą roślinną analizowany obszar został podzielony na wydzielone powierzchnie. Każda z wydzielonych powierzchni została opisana oddzielnie. W opisie podano charakterystyczne dla danej powierzchni gatunki roślin.

W badaniach dotyczących występowania zwierząt skoncentrowano się na poszukiwaniu tropów, śladów bytowania, nor, schronień, gniazd, legowisk, miejsc legowych, zimowisk. Obserwacje prowadzono w wybranych punktach w godzinach porannych (od świtu do 8 00) oraz wieczorem od 19 00 – 21 00. W ciągu dnia prowadzenie obserwacji zwierząt były utrudnione ze względu na duży ruch pojazdów mechanicznych (np. motocykle) oraz pieszych i rowerzystów skutecznie płoszących zwierzęta.

W trakcie badań posługiwano się mapami topograficznymi w skali 1:10 000, ortofotomapą w skali 1:50 000, wykorzystywano także urządzenia GPS z mapą topograficzną, których dokładność pomiaru wahała się w okolicach 3-4m. Wykorzystywano także zdalnie

sterowany quadrokopter z kamerą o wysokiej rozdzielczości umożliwiającą wykonanie zdjęć oraz nagrywanie filmów z powietrza.

2. Ogólna charakterystyka terenu

Przedmiotem niniejszej analizy są zbiorowiska leśne oraz łąkowe rozciągające się od północnych zboczy Skrzycznego 1257 m.n.p.m. – linia wyciągu krzesełkowego - poprzez Małe Skrzyczne – 1 211 m.n.p.m. do położonej na południu Przełęczy Salmopolskiej – do zbocza Malinów - ok. 750 m.n.p.m. Górną granicą badanego obszaru jest szczytowa grań Skrzycznego i Małego Skrzycznego, zaś dolną zabudowa miejscowości Szczyrk. Obszarem badań objęto tereny wykorzystywane obecnie jako trasy narciarskie planowane do modernizacji i rozbudowy – teren Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego. Na badanym obszarze oraz w bezpośredniej bliskości nie występują jaskinie, większe cieki wodne, obszary wodno – błotne. Formy ochrony przyrody scharakteryzowano w oddzielnym punkcie

Pierwotna Puszcza Karpacka zaczęła być intensywnie wycinana już w okresie średniowiecza, gdy buki przeznaczono do produkcji węgla drzewnego oraz potażu. Od XVIII wieku rozpoczęto rabunkowy wyrąb świerczyn przeznaczonych na obudowy chodników kopalni węgla kamiennego na Śląsku. Występujące obecnie zbiorowiska leśne są pozostałością XIX wiecznych nasadzeń materiałem obcego pochodzenia. Zgodnie z praktyką obowiązującą w leśnictwie austro-węgierskim nie przywiązywano żadnej wagi do pozyskania materiału miejscowego pochodzenia. Wsadzano sadzonki świerka wyprodukowane z nasion pochodzących z Alp, południa kontynentu, lub innego, całkowicie nieznanego źródła. Po upływie kilkudziesięciu lat nieprzystosowana do lokalnych, surowych warunków monokultura świerkowa zaczęła chorować, ulegać infekcjom patogenów i pasożytów. Według dostępnych materiałów Lasów Państwowych około 75% występujących obecnie drzewostanów wymaga natychmiastowej przebudowy czyli w praktyce wycięcia wymierających powierzchni leśnych i nasadzenia materiału miejscowego pochodzenia. Według leśników odbudowa drzewostanu może zająć około pięćdziesięciu lat.

Świerczyny w wieku około 70 – 80 lata w miejscach, które ma objąć ewentualna rozbudowa i przebudowa infrastruktury narciarskiej są w fatalnym stanie. Odnaczają się około 50% utratą igieł, o niewielkich przyrostach, widocznej dużej ilości suchych, martwych gałęzi. Część drzew jest już martwa, bardzo wiele złamanych okazów spoczywa na ziemi. Posusz jest usuwany lecz mimo to obserwowano aktywne, żywe żerowiska szkodników (kornik). Wymieranie świerczyn jest spotęgowane oddziaływaniem emisji przemysłowych (kwaśne deszcze) z zakładów przemysłowych Śląska oraz Czech, szczególnie intensywnych w okresie rozwoju socjalistycznej gospodarki. Po 1989 roku emisje tlenków siarki znacząco zmalały, jednak skutki wieloletnich oddziaływań są wciąż widoczne. Na wylesionych obszarach tworzą się zbiorowiska ziołorośli oraz rozległe borówczyska z widocznymi stadiami samoistnej sukcesji ekologicznej. Na części badanego obszaru zostały wysadzone odnowienia

lasu złożone z buków, modrzewi i kosodrzewiny z domieszką świerka rodzimego pochodzenia. Od wysokości około 800 m.n.p.m., rosną lasy mieszane, mniej zniszczone z dominującym bukiem z domieszką jodły, świerka i klonu jawora i klonu zwyczajnego. Badany obszar przecięty jest licznymi trasami zjazdowymi, wyciągami orczykowymi, wodociągami doprowadzającymi wodę do naśnieżania stoków i siecią elektryczną. Istnieje gęsta sieć dróg dojazdowych, stokowych szlaków leśnych i ścieżek. Bardzo wysoko sięga zabudowa mieszkalna i prywatne domy wypoczynkowe (najwyżej położone tuż poniżej Hali Skrzyczneńskiej).

Kompleks narciarski w rejonie Skrzycznego i Małego Skrzycznego obejmujący istniejącą kolej linową krzesiową, wyciągi orczykowe i trasy narciarskie wraz z systemem doprowadzaniem wody do naśnieżania stoków oraz inną niezbędną infrastrukturą, powstał w latach pięćdziesiątych ubiegłego stulecia i jest intensywnie użytkowany od ponad 60 lat. Północna wystawa stoków (długo utrzymująca się pokrywa śnieżna), duże różnice wysokości pomiędzy początkowymi i końcowymi punktami tras zjazdowych stwarza idealne warunki do uprawiania wszystkich rodzajów sportów narciarskich. W sezonie zimowym w obrębie tras pracują ratraki, armatki śnieżne. Ze względu na bliskie położenie aglomeracji Śląska i Bielska Białej, Szczyrk jest bardzo chętnie odwiedzana miejscowością turystyczną. W okresie letnim szlaki i drogi są intensywnie uczęszczane przez turystów pieszych i rowerzystów. Na leśnych drogach spotykane są quady i motocykle crossowe. W lecie 2015r. ruch pojazdów spalinowych był bardzo nasilony, obserwowano chwilami ruch jak na normalnej drodze niższej kategorii – po kilka/kilkanaście motocykli i quadów jadących jednocześnie w każdym kierunku. Bardzo intensywny jest również ruch rowerowy przebiegający zarówno po wyznaczonych szlakach turystycznych jak i praktycznie po wszystkich ścieżkach i drogach gruntowych od partii szczytowych Skrzycznego do zabudowań Szczyrku.

Szata roślinna oraz fauna jest stosunkowo uboga, co może być efektem wymierania lasów pod wpływem ekspozycji na emisje przemysłowe oraz skutek intensywnego ruchu turystycznego przez praktycznie cały rok.

Planowane przedsięwzięcie (przebudowa i rozbudowa infrastruktury turystycznej) nie narusza układu wód powierzchniowych i nie wkracza w zlewnie potoków: Czysta i Malinowy.

4. Wyniki badań przyrodniczych dla części planu obejmującej obszar Natura 2000 i tereny z nim sąsiadujące

Planowana zmiana MPZP częściowo obejmuje tereny objęte ochroną jako obszar Natura 2000. Obszary te oraz ich bezpośrednie sąsiedztwo objęto szczegółową inwentaryzacją przyrodniczą. Zidentyfikowano dwie lokalizacje objęte zmianą planu, które są

położone w granicy obszaru Natura 2000. Dla większej czytelności opracowania każdą z lokalizacji opisano oddzielnie kolejnych podpunktach.

4.1 Hala Pośrednia (Malinów).

Obszar nr 1:

Obszar zdominowany przez zbiorowisko łąkowe przecięte drogą gruntową.

Gatunki dominujące: sit rozpięchły i sit siny, stokłosa bezostna, trzcinnik, jeżyna, dziewanna, borówka czarna, brzoza zwisała (brodawkowata) – do ok. 1 m wysokości. Widoczne pierwsze stadia sukcesji: na krajach łąki pojawiają się siewki świerka zwyczajnego.

Fot. 1. Obszar nr 1 - łąki przecięte drogą gruntową.

Obszar nr 2:

Powierzchnia zajęta przez wiatrołom. Pojedyncze okazy buka. Część powalonych drzew została usunięta.

Zbiorowisko zdominowane przez: sit rozpięchły i sit siny, stokłosę bezostną, dziewannę trzcinnik. Widoczne siewki świerka i buka świadczą o zachodzącym samoistnym odnowieniu lasu. Nasadzenia świerka w ogrodzeniu z siatki zabezpieczone przed zgryzaniem przez jeleniowate.

Fot. 2. Widok ogólny na obszar nr 2.

Obszar nr 3:

Zbiorowisko łąkowe, zdominowana przez borówkę czarną występującą placowo w dużym zagęszczeniu oraz stokłosę bezostną i trzcinnik. Na brzegach badanego obszaru siewki świerka.

Fot. 3. Widok na obszar nr 3

Obszar nr 4:

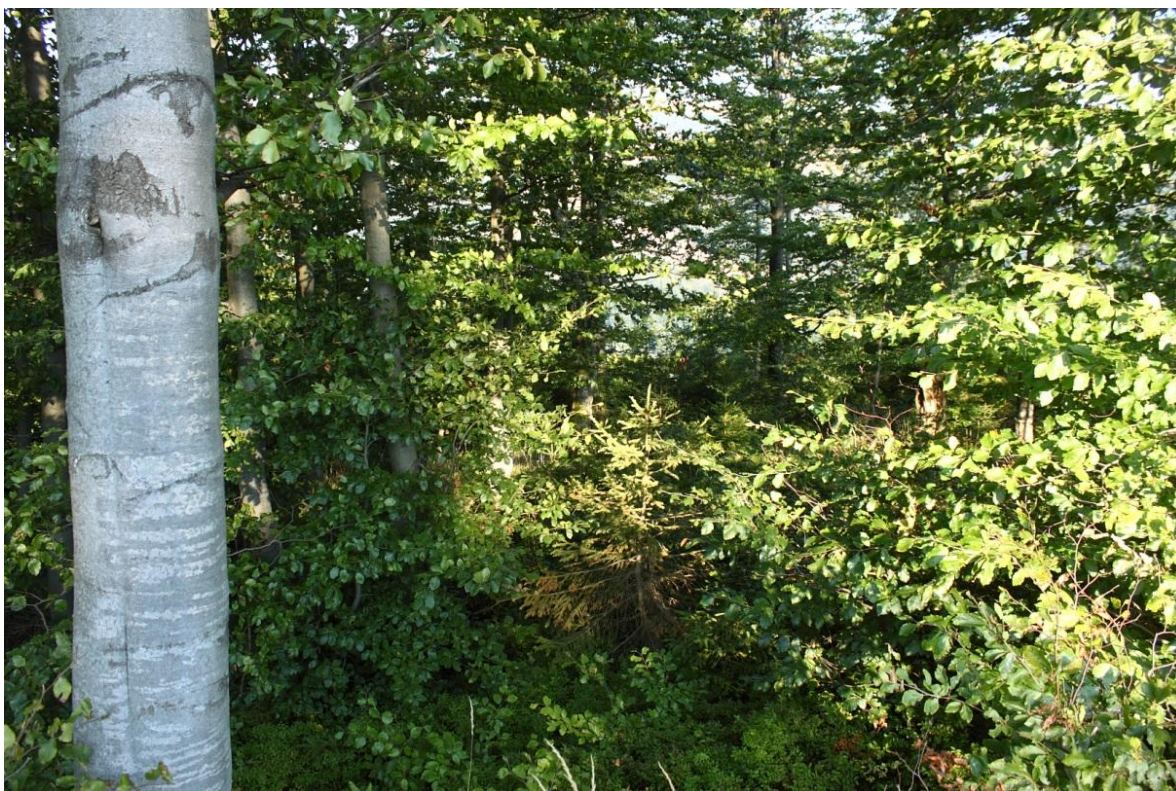
Obszar zdominowany przez gęstą, litą monokulturę świerkową. Część drzew osłabiona, z wyraźnie przesuszonymi gałęziami. Brak podszytu, runo skąpe.

Fot. 4. Las świerkowy – obszar nr 4.

Obszar nr 5:

Las bukowy z domieszką świerka. W runie obecne takie gatunki jak: borówka czarna, kosmatka olbrzymia, podrosty buka i świerka, rzadziej jodły, stokłosę bezostna i trzcinnik, kosmatka gajowa, jaskier kosmaty, trędownik bulwowy, czyściec leśny, dzwonek pokrzywolistny, szałwia lepka, paprotnik Brauna, jeżyna. Miejscami występuje znaczna ilość świerka. **Zbiorowisko najbardziej zbliżone składem gatunkowym do kwaśnej buczyny górskiej.**

Fot. 5. Obszar nr 5 – zbiorowisko zbliżone do buczyny karpackiej.

Fot. 6. Obszar oznaczony jako nr 5 – buczyna karpacka – zlokalizowana po lewej stronie trasy narciarskiej, tuż za istniejącym ogrodzeniem.

Obszar nr 6:

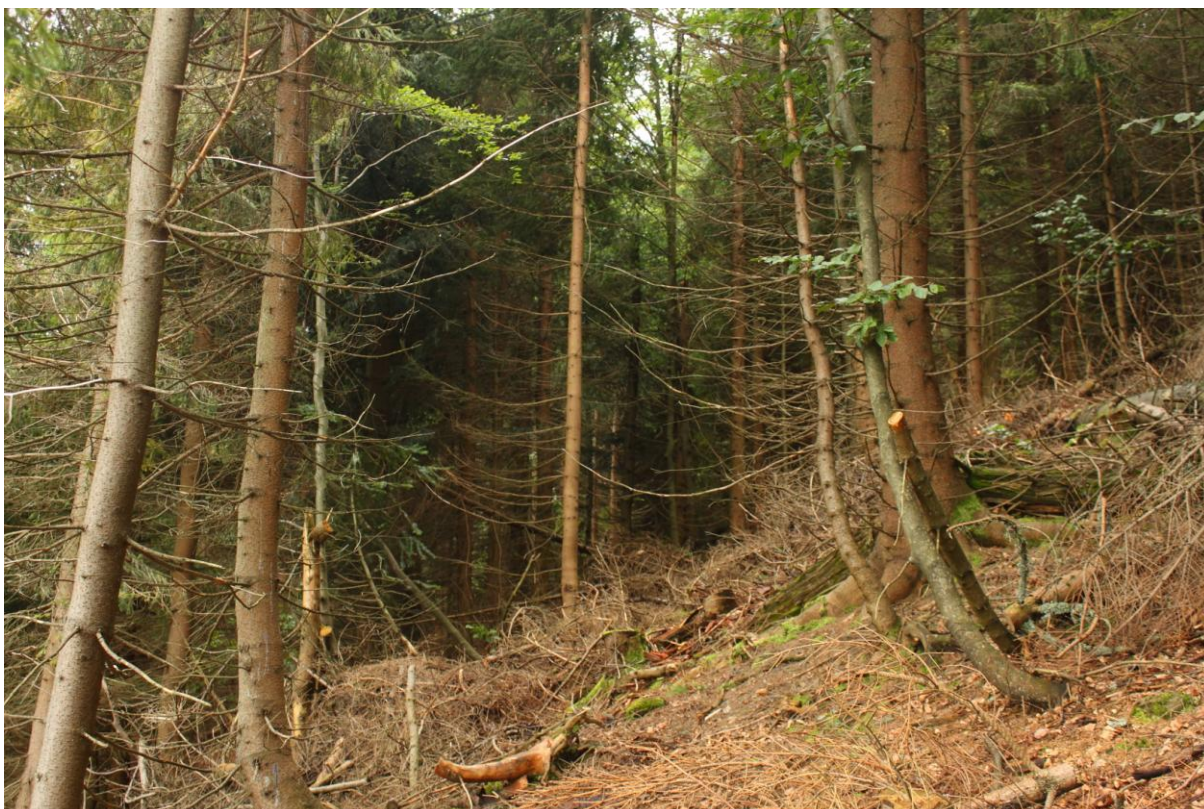
Trasa zjazdowa. Obrzeża porasta pas świerka zwyczajnego z domieszką buka, podszyt zdominowany przez borówkę czarną. Trasa narciarska porośnięta przez pospolite gatunki wysiewanych i wykaszanych regularnie traw.

Fot. 7. Trasa zjazdowa na obszarze nr 6.

Obszar nr 7:

Las świerkowy z domieszką buka. Runo i podszyt skąpe. W prześwietleniach pojawiają się trawy. Miejscami występuje buk.

Fot. 8. Obszar nr 7

Obszar nr 8:

Powierzchnia poleśna z wiatrołomami. Na granicy widoczny–prześwietlony las bukowo świerkowy. W podszybie występuje orlica pospolita, narecznica, trzcinnik, stokłosa bezostna, nieliczne odnowienia buka w wieku do około 5 lat .

Fot. 8. Widok na prześwietlony las na granicy obszaru nr 8

Obszar nr 9:

Nasadzenia sztuczne świerkowe w wieku do 10 – 15 lat. Trawy: sit rozpierzchły, rajgras. Miejscami w głębi lasu występują młode okazy buka w wieku do ok. 5 -8 lat. Od zachodniej strony – fragment systematycznie wykaszanej trasy narciarskiej.

Fot. 9. Obszar nr 9 jest zlokalizowany po prawej stronie fotografii.

Fot. 10. Wnętrze obszaru nr 9.

Obszar nr 10:

Pas koszonej murawy (łąki) wzdłuż wyciągu narciarskiego oraz na trasie narciarskiej. Im bliżej górnej stacji narciarskiej tym gleba bardziej zdegradowana (na powierzchni kamienie). Na skraju występuje pospolicie kosmatka olbrzymia, borówka czarna, trzcinnik.

Fot. 11. Trasa wyciągu na obszarze na 10. Po prawej stronie obszar leśny oznaczony jako nr 5.

Fot. 12. Trasa narciarska opisana jako obszar nr 10.

Obszar nr 11:

Niewielki pas zadrzewienia utworzonego głównie ze świerka z dodatkiem buka zwyczajnego (fot. 12 po prawej).

Obszar nr 12:

Zadrzewienie przyległe do trasy narciarskiej. Zdominowane przez buka z domieszką świerka. Część starszych świerków połamana przez wiatr. Powszechna obecność borówki czarnej oraz traw.

Fot. 13. Obszar nr 12.

4.2 Hala Skrzyczeńska

Obszar 13:

W trakcie przeprowadzonych badań terenowych na powierzchni przeznaczonej pod planowany zbiornik wody do naśnieżania, nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000. Zbiorowisko roślinne jest w fazie przejściowej. Ulega ono dynamicznym zmianom. Widoczna polana powstała po wiatrołomie i usunięciu powalonych drzew (fot. 1). Prawdopodobnie wcześniej zbiorowisko było zajęte przez las świerkowy z domieszką buka.

Fot. 14. Obszar nr 13 - widok na planowaną lokalizację zbiornika wody do nasnieżania.

Polana miejscami jest w fazie sukcesji następującymi gatunkami:

- świerk pospolity *Picea abies* (L.) H. Karst (dominant)
- buk zwyczajny *Fagus sylvatica* L.
- jodła pospolita *Abies alba* Mill.
- jarzáb pospolity *Sorbus aucuparia* L. (sporadycznie)
- brzoza zwisła *Betula pendula* Roth. (sporadycznie, najczęściej okazy o wysokości do 20 – 30 cm-wysokości).

Z wyjątkiem brzozy zwisłej pozostałe gatunki drzew nie osiągają wymiarów większych niż 0,5 m wysokości (pojedyncze okazy do 3 m wysokości).

Fot. 15. Niewielka powierzchnia z większym udziałem siewek buka. Wśród drzew na dalszym planie dominuje świerk pospolity (obszar nr 13).

Gatunki roślin zielnych i krzewinek:

- trzcinnik piaskowy *Calamagrostis epigeios* (L.) Roth
- trzcinnik *Calamagrostis* Adans.
- borówka czarna *Vaccinium myrtillus* L. (duży udział, występuje niemal na całej powierzchni, miejscami wyeliminował inne gatunki)
- sit rozpierzchły *Juncus effusus* L.
- sit skupiony *Juncus conglomeratus* L.
- jeżyna *Rubus* sp.
- orlica pospolita *Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn
- kosmatka olbrzymia *Luzula sylvatica* (Hudson) Gaudin
- malina właściwa *Rubus idaeus* L. (młode osobniki)
- szczaw zwyczajny *Rumex acetosa* L.
- pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* L.
- dziewanna pospolita *Verbascum nigrum* L.
- naparstnica purpurowa *Digitalis purpurea* L.

Dominującymi gatunkami traw są trzcinniki. Brak wysokich, starszych okazów drzew. Liczne kępy borówki czarnej.

Fot. 16. Borówka czarna obecna na całej powierzchni polany. Miejscami jest gatunkiem dominującym.

Fot. 17. Trzcinniki dominują nad pozostałymi rodzajami traw.

Na tej powierzchni stwierdzono bogate stanowisko goryczki trojeściowej, gatunku objętego ochroną gatunkową. Jest ono położone w północno zachodniej części polany, a dokładnie na skarpie znajdującej się pomiędzy polaną a trasą narciarską.

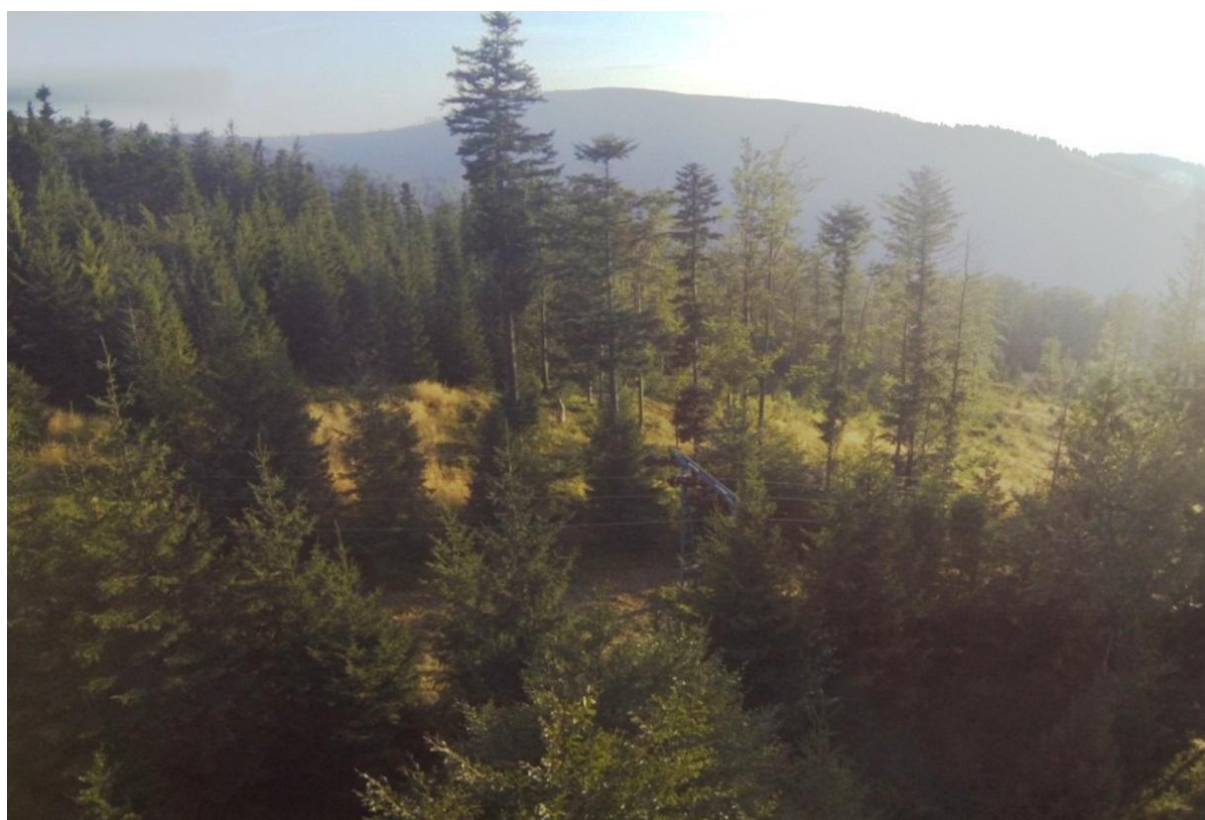
Fot. 18. Goryczka trojeściowa obszar nr 13

Obszar nr 14 i 15:

Obszary o bliźniaczo podobnym składzie gatunkowym. Powierzchnie porasta las świerkowy z domieszką buka. Powszechnie występuje borówka czarna i pospolite gatunki traw. Miejscami, podobnie jak w całym rejonie, występuje goryczka trojeściowa.

Fot. 19. Obszar nr 14 i 15

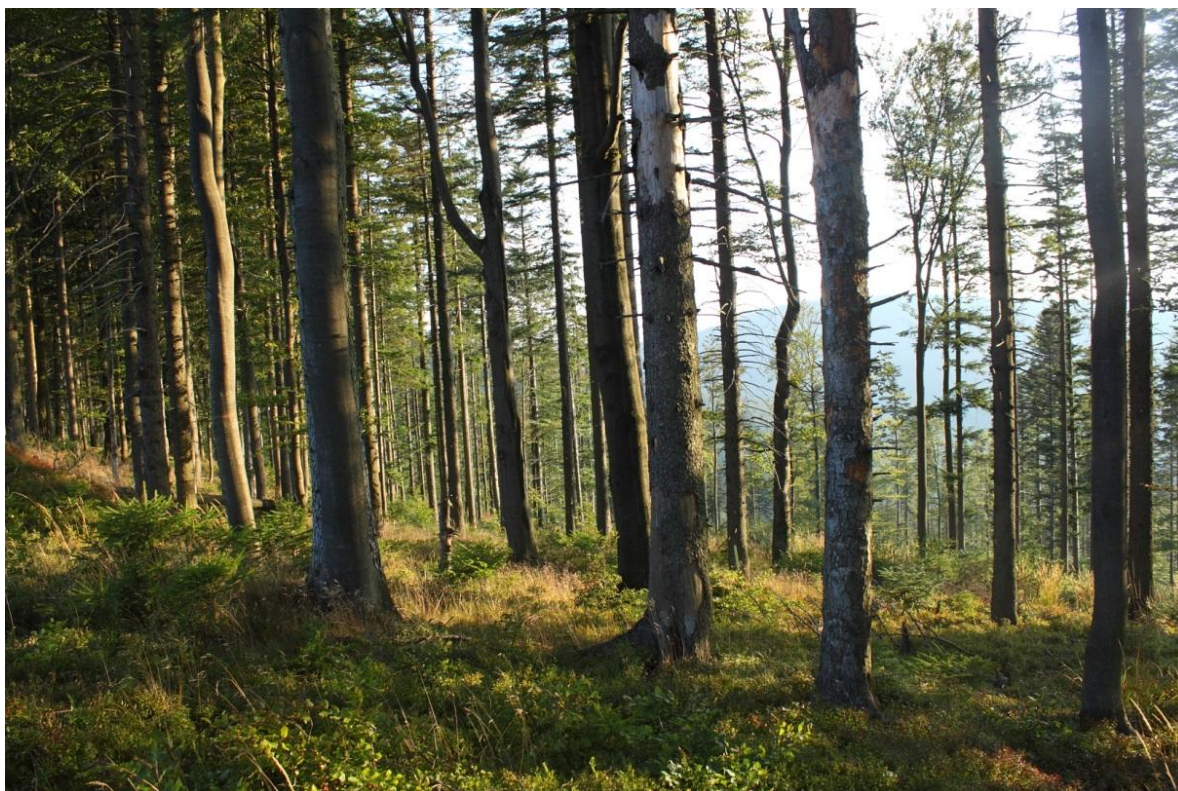
Fot. 20. Obszar nr 14 i 15

Obszar nr 16:

Od strony południowej i południowo zachodniej polany występuje mało zwarty las bukowo świerkowy mający cechy kwaśnej buczyny karpackiej. Trudno jednak zakwalifikować to zbiorowisko do typowej kwaśnej buczyny karpackiej ponieważ liczebnie jest zbyt duży udział świerka. Charakteryzuje się ubogim florystycznie składem. Występuje tu łąnowo borówka czarna *Vaccinium myrtillus* L. Obok borówki występują trzcinniki. Zanotowano nieliczne młode okazy (wysokości ok. 1 m) jodły pospolite *Abies alba*.

Fot. 21. Obszar nr 16.

Fot. 22. Szczegóły szaty roślinnej obszaru nr 16

Fot.23. Szczegóły szaty roślinnej obszaru nr 16

Obszar nr 17:

Las świerkowy z domieszką buka. Gatunkiem dominującym jest tu świerk pospolity. Ten fragment lasu przechodzi w wielkopowierzchniowe nasadzenie świerkowe (obszar 19).

Fot. 24. Nasadzenia świerka z domieszką buka w obszarze nr 16.

Obszar nr 18:

Fragmenty lasu świerkowego. Częściowo są to młode nasadzenia. Głównym składnikiem runa są trawy i borówka czarna. W rozproszeniu występuje goryczka trojeściowa.

Fot. 25. Obszar nr 18.

Fot. 26. Ciąg dalszy szaty roślinnej obszaru nr 18.

Obszar nr 19:

W sąsiedztwie opisywanej polany (od strony wschodniej i południowo wschodniej) występuje las świerkowy z domieszką modrzewia, buka (niewielka ilość zwłaszcza na skraju) i jodły pospolitej (mała ilość). Jest to leśne zbiorowisko zastępcze, którą stanowi monokultura świerkowa. Skład gatunkowy jest taki sam jak zbiorowiska nr 5, ale o kilka lat wiekowo starsze zbiorowisko. W przeciwieństwie do starszych drzew, nowe nasadzenia świerkowe są w dobrej kondycji. W runie wykształciła się flora składająca się z traw i pospolitych bylin oraz borówki czarnej. W rozproszeniu miejscami występuje goryczka trojeściowa.

Fot. 27. Panoramy obszaru nr 19 wykonane z quadrokoptera.

Fot. 28. Panoramy obszaru nr 19 wykonane z quadrokoptera.

Obszar nr 20:

Kwaśna buczyna górska. Runo ubogie w gatunki roślin. Przeważa w nim borówka czarna. Ponadto występuje kosmatka olbrzymia i przede wszystkim trzcinniki oraz jeżyna i paprotnik Brauna *Polystichum braunii* L. Wydaje się, że spośród obserwowanych obszarów, powierzchnia ta jest najbardziej zbliżona pod względem florystycznym do kwaśniej buczyny karpackiej. Jednak jest to powierzchnia niewielkich rozmiarów charakteryzująca się mało zwartym, luźnym i przeświecłym drzewostanem.

Fot. 29 Zbiorowisko zbliżone do buczyny karpackiej obszar nr 20

Obszar nr 21:

Leśne zbiorowisko zastępcze. Jest to monokultura świerkowa (drzewa ok. 7 m wysokości). Miejscami występuje kosodrzewina (sztuczne nasadzenia), rzadko jarzęb pospolity, sporadycznie buk zwyczajny, miejscami modrzew europejski, wierzba śląska.

Powszechnie występuje borówka czarna (dominuje), kosmatka olbrzymia, trzcinniki, sit rozpierzchły, rzadko sit skupiony. Mała różnorodność gatunkowa roślin.

Fot. 30. Szczegóły i panoramy obszaru nr 21.

Fot. 31. Szczegóły i panoramy obszaru nr 21.

Fot. 30 – 32 Szczegóły i panoramy obszaru nr 21.

Obszar nr 22:

Staw o powierzchni ok. 1,5 ar. Nie wykazano obecności dorosłych płazów, jaj oraz larw.

Obszar nr 23:

Powierzchnia wiatrołomu. Nasadzenia kosodrzewiny z domieszką świerka (do 4 m wysokości). Miejscami pozostawione są powalone świerki. Powierzchnię gęsto porasta borówka czarna wraz z trawami.

Fot. 33. Obszar nr 23.

Obszar nr 24:

Mały staw w zagłębieniu terenu przy nieuczęszczanej drodze gruntowej. Jego wymiary to ok. 8 x 5 m. Występuje głównie sit rozpierzchły. Nie stwierdzono obecności dorosłych płazów lub ich stadiów larwalnych.

Fot. 34. Staw na obszarze nr 24

Obszar nr 25:

Las świerkowy. Widoczne znaczne uszkodzenia drzewostanu, drzewa generalnie w złym stanie. W podszyciu po północno-zachodniej stronie drogi gruntowej (szlak turystyczny) występuje borówka czarna. Natomiast po stronie południowo-wschodniej runo nie jest obecne.

Fot. 35. Obszar nr 25

Obszar nr 26:

Od strony północno wschodniej trasa wyciągu obsadzona szpalerem świerków, z widocznymi uszkodzeniami. W podszyciu występuje w dużym zagęszczeniu borówka czarna oraz trzcinniki.

Fot. 36. Trasa zjazdowa na obszarze nr 26.

Obszar nr 27:

Duża powierzchnia trasy narciarskiej oraz przecinki leśnej wzdłuż wyciągu narciarskiego. Są to powierzchnie regularnie koszone.

Stwierdzono następujące gatunki roślin:

- trzcinnik piaskowy *Calamagrostis epigeios* (L.) Roth
- trzcinnik leśny *Calamagrostis arundinacea* L. Roth.)
- kupkówka pospolita *Dactylis glomerata* L.
- śmiełek darniowy *Deschampsia caepitosa* (L.) P. Beauv.
- dziurawiec zwyczajny *Hypericum perforatum* L.
- kosmatka olbrzymia *Luzula sylvatica* (Hudson) Gaudin
- sit rozpierzchły *Juncus effusus* L.
- sit członowany *Juncus articulatus* L.
- sit skupiony *Juncus conglomeratus* L.
- pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* L. (nielicznie i tylko miejscami)
- mniszek lekarski *Taraxacum officinale* F. H. Wigg.
- nawłóć pospolita *Solidago virgaurea* L.
- ostrożeń błotny *Cirsium palustre* (L.) Scop.
- ostrożeń warzywny *Cirsium oleraceum* (L.) Scop.

- krwawnik pospolity *Achillea millefolium* L.
- podbiał pospolity *Tussilago farfara* L.
- przymiotno białe *Erigeron annuus* (L.) Pers.
- stokrotka pospolita *Bellis perennis* L.
- wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare* L.
- poziomka pospolita *Fragaria vesca* L.
- pięciornik gęsi *Potentilla anserina* L.
- pięciornik rozłogowy *Potentilla reptans* L.
- przywrotnik pasterski *Alchemilla monticola* Opiz
- przywrotnik pospolity *Alchemilla vulgaris* L.
- dziewanna pospolita *Verbascum nigrum* L.
- marchew zwyczajna *Daucus carota* L.
- barszcz zwyczajny *Heracleum sphondylium* L.
- podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria* L.
- przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys* L.
- niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* DC. (nielicznie i tylko miejscami)
- żywokost lekarski *Symphytum officinale* L.
- dzwonek rozpierzchły *Campanula patula* L.
- goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum* L.
- tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris* (L.) Medik.
- świerzbica polna *Knautia arvensis* (L.) J. M. Coult.
- borówka czarna *Vaccinium myrtillus* L.
- koniczyna biała *Trifolium repens* L.
- wyka ptasia *Vicia cracca* L.
- goryczka trojeściowa *Gentiana asclepiadea* L.
- macierzanka piaskowa *Thymus serpyllum* L. . (nielicznie i tylko miejscami)
- babka lancetowata *Plantago lanceolata* L. (nielicznie i tylko miejscami)
- babka średnia *Plantago media* L. (nielicznie i tylko miejscami)
- szczaw zwyczajny *Rumex acetosa* L.
- pierwiosnek wyniosły *Primula elatior* (L.) Hill.
- kuklik zwisty *Geum rivale* L.
- malina właściwa *Rubus idaeus* L.
- wierzbownica błotna *Epilobium palustre* L.

Fot. 37 Panorama obszaru nr 27. W tle widoczny samochód poruszający się po zamkniętych dla ruchu drogach leśnych.

Obszar nr 28 :

Leśne zbiorowisko zastępcze. Monokultura świerkowa (drzewa do ok. 7 m wysokości). Miejscami występuje kosodrzewina (sztuczne nasadzenia), rzadko jarząb pospolity. Sporadycznie obecny buk zwyczajny i miejscami modrzew europejski, wierzba śląska. Powszechnie występuje borówka czarna (dominuje w runie), kosmatka olbrzymia, trzcinniki, sit rozpięzchły, rzadko sit skupiony. Mała bioróżnorodność gatunkowa roślin.

5. Charakterystyka terenu poza częścią położoną w granicy obszaru Natura 2000 i w jej bezpośrednim sąsiedztwie.

Pod względem geograficznym badany obszar jest częścią Beskidu Śląskiego, najbardziej na zachód wysuniętej części Karpat. Od południowego wschodu graniczy z Beskidem Żywieckim, granicę południową zachodnią wyznacza granica państwa z Republiką Słowacką. Na północ znajduje się Beskid Mały, zaś północna zachodnią granicę Beskidu

Śląskiego wyznacza Pogórze Śląskie oraz Brama Morawska oddzielająca Karpaty Zachodnie od Sudetów

Beskid Śląski

Jest to grupa górską leżącą w zachodniej części polskich Beskidów. Granicę Beskidu Śląskiego stanowi od zachodu dolina Olzy oraz Przełęcz Jabłonkowska. Na południu masyw opada ku dolinie Czernianki oraz dolinie Soły, która na dalszym odcinku stanowi również wschodnią granicę oddzielającą Beskid Śląski od Beskidu Żywieckiego. Poprzez Bramę Wilkowicką Beskid Śląski sąsiaduje z Beskidem Małym, natomiast jego północne stoki opadają ku Pogórzcu Śląskiemu. W masywie Beskidu Śląskiego wyróżnia się dwa główne pasma rozgraniczone doliną Wisły: Pasma Stożka i Czantorii oraz położone na wschodzie Pasma Wiślańskie. Najwyższymi szczytami leżącymi w pierwszym paśmie są Kiczory (990m), Wielki Stożek (978m), Cieślar (920m), Wielki Soszów (886m), Wielka Czantoria (995m). Pasma Wiślańskie jest większe i bardziej rozczłonkowane. Wschodnią część Pasma Wiślańskiego stanowi grupa Baraniej Góry (1220m) oraz grupa Skrzycznego (1257m), najwyższego szczytu w Beskidzie Śląskim. Równolegle do masywu Skrzycznego biegnie pasmo z Kotarzem (974m) i Hyrcą (929m), które poprzez Przełęcz Karkoszczonkę łączy się na północy z grupą Szyndzielni (1026m) i Klimczoka (1117m), z bocznym odgałęzieniem ku Błatniej (917m). W centralnej części Beskidu Śląskiego wznosi się z kolei grupa Równicy (884m) i Trzech Kopców (810m), której zachodnie stoki opadają ku dolinie Wisły. Pod względem historycznym część zachodnia, północna i centralna jest zaliczana do Górnego Śląska, zaś wschodnia i południowo wschodnia należy do Małopolski (Beskid Żywiecki).

Natomiast pod względem jednostek chroniących wartości przyrodnicze oraz krajobrazowe, badany obszar Szczyrku i okolic jest położony na terenie Paku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Na północy znajduje się zachodnia część Parku Krajobrazowego Beskidu Niskiego. Od zachodu Park Krajobrazowy Beskidu Żywieckiego. Obszar Natura 2000 przylega do zachodniej strony grani Skrzycznego.

Nadzór i gospodarkę leśną (przebudowa drzewostanów, pozyskanie drewna, gospodarka łowiecka) nad badanym obszarem sprawuje Nadleśnictwo Lasów Państwowych w Bielsku Białej, za pośrednictwem grupy leśnictw Szczyrk (właściwą dla badanego obszaru jednostką jest Leśnictwo Salmopol).

Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego

Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego został utworzony w 1998 r. Jego powierzchnia wynosi 38 620 ha. Pośród przyrody nieożywionej uwagę zwracają charakterystyczne skałki piaskowcowe o intrygujących nieraz kształtach, z których część stanowi pomniki przyrody. Występują na tym obszarze także jaskinie będące siedliskiem ciekawej fauny bezkręgowców oraz zimowiskami nietoperzy. Na terenie parku, na zachodnich zboczach Baraniej Góry rozpoczyna swój bieg Wisła. Rosnące niegdyś na całym obszarze pierwotnie lasy zostały znacznie przekształcone przez człowieka. Obecnie dominują tu świerki, którymi zastąpiono

przeważające wcześniej lasy mieszane z przewagą buczyn. Pierwotne lasy wycięto na potrzeby przemysłu. Połacie lasów naturalnych zachowały się w wielu miejscach, jak np. na zboczach Czantorii lub w dolinie Wapienicy. Są one objęte rezerwatami oraz innymi formami ochrony przyrody. Najwyższe szczyty Beskidu Śląskiego pokrywa las świerkowy tworzący piętro roślinne określane jako regiel górny. W niewielkim stopniu zachował on charakter naturalny. Z ssaków występują tu licznie jelenie, sarny i dziki. Przy odrobinie szczęścia można spotkać wilka i rysia, choć są to głównie okazy migrujące z Beskidu Żywieckiego i Słowacji. Niedźwiedź pojawia się tu sporadycznie. Jaskinie dają schronienie kilku gatunkom nietoperzy. Pośród ptaków, obok często spotykanych gatunków wymienić warto gatunki subalpejskie (jak siwerniak, drozd obrożny, dzięcioł trójpalczasty), a także głuszca oraz duże ptaki drapieżne. Spośród gadów często spotkać możemy jaszczurkę żyworodną oraz żmiję zygzakowatą. Występuje tu także kilkanaście gatunków płazów, wśród których obok kumaka górskiego i rzekotki drzewnej szczególnie charakterystyczna jest salamandra plamista często spotykana w deszczowe dni. Pośród kilkunastu gatunków ryb najbardziej charakterystycznym jest pstrąg potokowy. Obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego należy do dość gęsto zagospodarowanych pod względem turystycznym. Rozwinięta sieć szlaków oraz liczne schroniska umożliwiają dokładne poznanie tego terenu. Główne miejscowości będące punktami wypadowymi na tutejsze szczyty to Wisła, Ustroń i Szczyrk.

Uwagi końcowe

Lokalizacja w pobliżu jednej z najludniejszych i najbardziej uprzemysłowionych aglomeracji kraju, niesie dla regionu duże wyzwania. Tamtejsze lasy były od 600 lat intensywnie eksploatowane i wycinane. Obecny drzewostan to praktycznie sztucznie nasadzone plantacje (monokultury) świerka z sadzonek obcego pochodzenia założone w XIX wieku. Niewłaściwe siedlisko, dobór sadzonek oraz emisje przemysłowe (głównie do atmosfery z zakładów przemysłowych Śląska i Czech doprowadziły do olbrzymich uszkodzeń świerczyn i ich wymierania. Szczególnie mocno zostały uszkodzone lasy w szczytowych partiach gór, np. okolice Skrzycznego i Małego Skrzycznego. Obecnie lasy są w fazie przebudowy. Systematycznie usuwany jest posusz, a dokonywane są nasadzenia drzewostanem jodłowo bukowym z domieszką kosodrzewiny i gatunków liściastych. Efekty nasadzeń będzie można ocenić po upływie kilkudziesięciu następnych lat. Rejon Szczyrku stanowi naturalne, bo najbliższe położone i łatwo dostępne miejsce wypoczynku dla mieszkańców Śląska i Bielska Białej. Wygodny dojazd i dobrze infrastruktura turystyczna, baza lokalowa i gastronomiczna przyciąga licznych gości praktycznie przez cały rok. Zimą dominują sporty narciarskie, od wiosny do jesieni turystyka piesza. Strome stoki Skrzycznego są od ponad 70 lat wykorzystywane jako baza narciarstwa zjazdowego, czemu sprzyjają liczne wyciągi krzesełkowe. Analogiczny kierunek rozwoju wybrała leżąca za zachód Wisła. Usługi turystyczne są bardzo ważnym źródłem dochodów mieszkańców. Z przyrodniczego punktu widzenia całoroczna, intensywna turystyka stwarza dużą presję na środowisko naturalne,

florę i faunę badanego obszaru i jego otoczenia. Szczególnie negatywny wpływ mają niektóre, ekstremalne formy jak niekontrolowany ruch quadów i motocykli crossowych na obszarach leśnych.

Na załączniku graficznym wskazano lokalizację stwierdzonych stanowisk gatunków objętych ochroną prawną.

6. Występowanie i migracja zwierząt

Całość dna doliny jest szczelnie wypełniona przez zabudowę mieszkaniową Szczyrku, oraz główną drogę (stanowi oś zabudowy), co uniemożliwia migrację na kierunku północ-południe. W kierunku północnym obniżające się stopniowo stoki Skrzycznego płynnie przechodzą w pozbawione lasów zabudowania Buczkowic, co dodatkowo uniemożliwia wędrówki zwierząt. Z tego powodu migracje ssaków są możliwe w rejonie położonej na zachód Przełęczy Salmopolskiej i dalej poprzez praktycznie ciągłe pasmo kompleksów leśnych wzdłuż granicy państwa na osi wschód – zachód.

W trakcie badań terenowych prowadzonych w latach 2014 i 2015 obserwowano bardzo duży ruch pojazdów silnikowych (motocykle, quady, samochody terenowe) oraz rowery na całym obszarze istniejących tras narciarskich, pod wciągami, na każdej drodze gruntowej (ogromne zagęszczenie) i na niezagospodarowanych stokach. W porze dziennej w okresie letnim odnotowano intensywny ruch pieszych turystów, (w zimie narciarzy), co dodatkowo przyczynia się do płoszenia zwierząt. Z tych powodów stała obecność dużych gatunków ssaków kopytnych i drapieżnych jest właściwie niemożliwa. Odnotowano jedynie nieliczne ślady zająca i sarny.

Ptaki:

Stwierdzono następujące gatunki:

- Myszołów *Gat. śc.*
- Drozd obrożny *Turdus torquatus* *Gat. śc.*, DP
- Kobuz *Falco subbuteo* *Gat.śc.*
- Krogulec *Accipiter nisus*
- Podróżniczek *Luscinia svecica* *Gat.śc.*
- Pustułka *Falco tinnunculus* *Gat.śc.*

- Bażant *Phasianus colchinus* Gat. łowny
- Turkawka *Streptopelia turtur* Gat. śc
- Dzięcioł duży *Dendrocopos major* Gat. śc.
- Rudzik *Erithacus rubecula* Gat. śc.
- Pokląskwa *Saxicola rubetra* Gat. śc.
- Kos *Turdus merula* Gat. śc.
- Śpiewak *Turdus philomelos* Gat. śc.
- Paszkoć *Turdus viscivorus* Gat. śc.
- Kwiczoł *Turdus pilaris* Gat. śc.
- Cierniówka *Sylvia communis* Gat. śc.
- Kowalik *Sitta europaea* Gat. śc.
- Modraszka *Cyanistes caeruleus* Gat. śc.
- Bogatka *Parus major* Gat. śc.
- Czarnogłówka *Poecile montanus* Gat. śc.
- Sójka *Garrulus glandarius* Gat. śc.
- Kruk *Corvus corax* Gat. śc.

Wysokie prawdopodobne występowanie:

- Trzmielojad Gat. śc. DP
- Derkacz *Crex crex* DP
- Dzięcioł średni *Dendrocopos medius* Gat. śc. DP
- Dzięcioł czarny *Dryocopus martius* Gat. śc. DP

7. Wnioski.

1. Planowane zagospodarowanie na obszarze objętym zmianą MPZP w rejonie Hali Skrzyczneńskiej nie znajduje się w zasięgu występowania siedlisk dla ochrony których wyznaczono obszar Natura 2000. Najbliższym siedliskiem z Załącznika I jest płat kwaśnej buczyny górskiej (9110) znajdująca się w odległości około 150 m na południowy zachód od planowanego przebiegu trasy narciarskiej. Jest to jedyny obszar w okolicy mający cechy siedliska typu 9110 kwaśna buczyna górska. Trasa narciarska przebiegająca w pobliżu tego siedliska jest trasą istniejącą i planowane jest jedynie jej poszerzenie o max. 15 metrów. Poszerzenie to obejmie młode nasadzenia świerka, w niemal całości stanowiące monokulturę (bez domieszek innych gatunków).
2. W rejonie Małego Skrzycznego, w obszarze zalesionym przylegającym do trasy oznaczonej USN 07, zidentyfikowano obszar roślinności, który posiada nieliczne cechy

górkich borów świerkowych (9410). Obszar ten występuje poza istniejącą trasą i nie jest zagrożony zniszczeniem w trakcie realizacji. Skład gatunkowy i struktura roślinności odbiega znacząco od wymagań dla tego typu siedliska jednak jego występowanie w tym miejscu uznano za prawdopodobne. Potwierdzenie wymaga dalszych, badań.

3. W rejonie stacji górnej kolei na hali pośredniej, oznaczonym w planie jako 7UT 01 oraz TK12 występuje płat siedliska o składzie gatunkowym i strukturze wskazującej na możliwość występowania kwaśnej buczyny górskiej (9110). W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia zniszczone zostanie około 0,8ha tego typu siedliska na obszarze Natura 2000 Beskid Śląski. Na całym obszarze pokrycie tym siedliskiem wynosi około 5281 ha (na podstawie SDF). Zniszczenie tak stosunkowo niewielkiego fragmentu nie niesie ze sobą zagrożeń dla stabilności i stanu zachowania obszaru Natura 2000. Powierzchnia siedlisk typu 9110 w wyniku realizacji zapisów proponowanej zmiany planu, ulegnie zmniejszeniu o około 0,015% co jest wartością bardzo niską i pozostanie bez wpływu na stan zachowania obszaru.
4. Teren przewidziany pod lokalizację nowej kolei krzesiówkowej łączącej Halę Skrzeczeńską z Małym Skrzyczynem przebiega przez leśne zbiorowisko zastępcze tworzone przez nasadzenia świerkowe.
5. Na analizowanym obszarze występują gatunki podlegające ochronie prawnej. Jest to goryczka trojeściowa, widłak goździsty oraz ciemiężca zielona. Goryczka trojeściowa występuje pospolicie na całym obszarze. Zniszczenie jej niektórych stanowisk jest właściwie pewne. Skala zniszczenia nie wpłynie na stan zachowania populacji tego gatunku w analizowanym regionie. Dokładna skala zniszczenia stanowisk będzie możliwa po geodezyjnym wyznaczeniu planowanych zmian w terenie. Szacuje się w chwili obecnej że zniszczone zostanie nie więcej niż ułamek procenta goryczki trojeściowej w całym paśmie górskim na terenie którego planowana jest modernizacja ośrodka narciarskiego. Drugim odnalezionym gatunkiem objętym ochroną prawną jest widłak goździsty, którego stanowisko zlokalizowano na przy obecnie istniejącym wyciągu. Stanowisko to nie jest liczne (kilka osobników). Zostanie prawdopodobnie zniszczone w trakcie realizacji przedsięwzięcia, możliwa jest próba przesadzenia okazów rośliny w miejsca bezpieczne z dużą bryłą korzeniową. Drugie, liczniejsze stanowisko widłaka zlokalizowane jest na istniejącej trasie biegnącej z Małego Skrzyczynego do Czerwnej. miejscu jego występowanie nie planuje się poszerzenia i przebudowy tras narciarskich więc prawdopodobnie zostanie zachowane bez żadnej szkody. Ciemiężca zielona występuje w rejonie Malinowa na stoku istniejącej trasy narciarskiej. Stanowisko to jest możliwe do zachowania ponieważ w miejscu jego lokalizacji nie są planowane poszerzenia tras narciarskich. Lokalizacja wszystkich stanowisk gatunków chronionych została przedstawiona na załączniku graficznym.
6. Występowanie siedliska boru świerkowego na powierzchni 0,4 ha na obszarze oznaczonym w planie jako USN07 w rejonie Hali Skrzeczeńskiej jest prawdopodobne.

W trakcie poszukiwań płatów tego siedliska najbardziej zbliżony okazał się obszar oznaczony w inwentaryzacji jako nr 5 oraz 20.

7. Ogólnie analizowany teren charakteryzuje się niską bioróżnorodnością. W dominujących monokulturach świerkowych i w drzewostanie mieszanym z udziałem buka występuje jedynie kilka gatunków w runie. Warstwa podszytu właściwie nie występuje.
8. Świat zwierzęcy reprezentowany jest przez nieliczne gatunki ssaków. W bieżącym roku (2015) nie stwierdzono najmniejszych śladów występowania wilka, rysia i niedźwiedzia. Stwierdzono nieliczne ślady jeleni. Najliczniejszym ssakiem jest sarna, lis oraz zając. Rzadko notowano ślady dzika. Z ptaków obserwowanych w trakcie badań od marca do końca sierpnia 2015r. kilkanaście gatunków ptaków stale zamieszkujących analizowany teren. Nie zaobserwowano także występowania płazów i gadów jednak nie można całkowicie wykluczyć ich występowania.
9. Trasy narciarskie są wykorzystywane intensywnie przez turystów zmotoryzowanych. W trakcie badań terenowych obserwowano duży ruch motocyklistów, quadów oraz dużo mniejszy udział samochodów osobowych. Stwierdzono nawet okresowo większy ruch motocykli niż rowerów. Nie stwierdzono gatunków podlegających ochronie ścisłej lub częściowej.

Fot. 38. Ruch pojazdów na stokach.

Fot. 39. Ruch pojazdów na stokach.

10. Wprowadzenie proponowanych zmian w obowiązującym MPZP przyczyni się do wyeliminowania lub znacznego ograniczenia ruchu pojazdów silnikowych po trasach narciarskich. Z uzyskanych informacji wynika, że inwestor gwarantuje, iż doloży wszelkich starań aby wyeliminować ruch pojazdów na terenie będącym jego własnością. Cel będzie osiągnięty poprzez montowanie po zakończeniu sezonu narciarskiego dobrze oznakowanych zapór uniemożliwiających ruch pojazdów mechanicznych po trasach narciarskich. Rozważa się prowadzenie stałego nadzoru i monitoringu stanu i funkcjonowania zapór przez wynajęte firmy ochrony mienia. Samochody terenowe, quady, motocykle crossowe powodują znaczne uszkodzenia szaty roślinnej, co przyczynia się bezpośrednio do pogorszenia stanu powierzchni tras narciarskich. Wyerodowane, ubite, rozjeżdżone trasy podłoże krócej utrzymuje odpowiednią warstwę śniegu. Ponadto, ruch pojazdów mechanicznych w okresie letnim płoszy zwierzęta i tworzy zagrożenia dla zdrowia i życia turystów pieszych bądź rowerzystów.
11. Zmieniony MPZP wprowadza następujące ogranicza oświetlenia tras narciarskich:
  - Malinów – oświetlenie tylko w przypadku prowadzenia zawodów narciarskich klasy FIS (prawdopodobieństwo wystąpienia 1 lub 2 razy w roku)

Efekty: ograniczenie zanieczyszczenia świetlnego okolicy i zminimalizowanie płoszenia zwierząt bytujących na wschód od Malinowa, gdzie zlokalizowano korytarz migracji

- Małe Skrzyczne – Malinów całkowity brak oświetlenia

Efekty: ograniczenia zanieczyszczenia świetlnego kompleksów leśnych w Dolinie Malinowskiego Potoku położonej na południowy wschód i poniżej od grzbietu Skrzyczne – Małe Skrzyczne – czyli na obszar NATURA 2000. Dotychczasowe oświetlenie było doskonale widoczne i miało daleki zasięg. Ograniczenie będzie skutkowało zminimalizowaniem płoszenia światłem zwierząt w porze nocnej, które bytują lub migrują w Dolinie Malinowskiego Potoku.

Dopuszcza się jedynie na północnych, nachylonych w stronę Szczyrku trasach zjazdowych i wyciągach.

12. Niezbędne i celowe dla przebudowy tras zjazdowych i wyciągów wycinki istniejącego drzewostanu będą ograniczone do niezbędnych minimów. Wycinki w dużej mierze obejmą istniejące drzewostany świerkowe, mocno uszkodzone, które przewidziane są przez właściwe jednostki Lasów Państwowych do usunięcia i przebudowy. Istniejące obszary leśne, które swoim zasięgiem obejmie rozbudowa i przebudowa infrastruktury narciarskiej, są w stadium samoistnej sukcesji, na co wskazuje skład gatunkowy, bądź w trakcie stymulowanej przebudowy. Usuwane bądź usunięte monokultury świerkowe są sukcesywnie zastępowane przez nasadzenia bukiem oraz kosodrzewiną. Tego rodzaju nasadzenia w wieku około 10 lat są obserwowane w rejonie grzbietu Małego Skrzycznego. Wycinki nie obejmą rozwiniętych i starszych (a więc najcenniejszych) nasadzeń. Inwestor gwarantuje wykonanie niezbędnych nasadzeń (zgodnie z planami przebudowy Lasów Państwowych) w miejscu zlikwidowanych wyciągów biegnących z Czirnej na Hale Skrzyczneńską.
13. Infrastruktura towarzysząca (zabudowania stacji początkowych i końcowych wyciągów i inne), będą architektonicznie dostosowane do otoczenia, tak aby ich wysokość i kolorystyka w jak najmniejszym stopniu komponowała się z otoczeniem i krajobrazem. Inwestor gwarantuje także stały nadzór nad formami reklamy (bilbordy), które ewentualnie będą konieczne do zainstalowania na terenie będącym jego własnością lub dzierżawionych. W szczególności będzie to zakaz ustawiania krzykliwych w kolorystyce wielkopowierzchniowych tablic. Analogicznym ograniczeniom będą podlegały wszelkie obiekty małej infrastruktury (mała gastronomia, punkty ski-serwisu itp.), których funkcjonowanie będzie konieczne dla obsługi turystów.
Efekty: zminimalizowanie wpływu na krajobraz
14. Inwestor zapewnia przegląd tras zjazdowych i wyciągów po zakończeniu sezonu i stopieniu śniegu, w celu usunięcia ewentualnych śmieci porzuconych przez niefrasobliwych narciarzy.
15. Zmiany w obowiązującym MPZP stworzą warunki do remontu wyeksploatowanej i zdekapitalizowanej infrastruktury tras narciarskich co przyczyni się do poprawy

walorów krajobrazowych – ośrodek narciarski od lat jest już stałym elementem krajobrazu.

16. Wpływ na środowisko naturalne (florę, faunę) będzie największy w fazie prowadzenia prac, a po ich zakończeniu nie będzie większy niż obecnie funkcjonujący ośrodek
17. Wymiana infrastruktury technicznej na nowoczesną zmniejszy emisję hałasu, zlikwiduje bądź znacząco ograniczy ruch pojazdów mechanicznych po zakończeniu sezonu narciarskiego.
18. Niezbędne wycinki będą wkomponowane w planowaną przebudowę wymierającego drzewostanu i zrównoważone przez nasadzenia na likwidowanych wyciągach orczykowych.